

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-527/2023

Central

1-22008199-03-1a-11072023

Prima instanță: Judecătoria Bălți sediul

Judecător: Vladislav Schibin

DECIZIE *în numele Legii*

26 septembrie 2023

mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți,

În componența :

Președintele ședinței de judecată, judecătorul

Gheorghe

Scutelnic

Judecătorii

Viorel

Pușcaș

Oleg

Moraru

Grefier

Iana

Frasina

Cu participarea :

Procurorului

Valentina

Gavdiuc

Avocatului

Anatolie Janu

a judecat în ședință de judecată publică în ordine de apel apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 04 mai 2023 în cauza penală privind condamnarea lui:

Mutruc Serghei *****, a.n. *****, studii medii incomplete, necăsătorit, ne angajat în câmpul muncii, ne supus serviciului militar, anterior judecat, antecedentele penale nestinse;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal al RM,-

Termenul de judecare a cauzei:

În instanța de fond: 20.01.2020-04.05.2023;

În instanța de apel: 11.07.2023-26.09.2023.

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținând cont de argumentele apelului, materialele cauzei, opiniile participanților la proces și prevederile legale, pentru expunere asupra apelului,

C O N S T A T Ă:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 04 mai 2023 Mutruc Serghei ***** a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal al RM, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală și art. 107 alin. (1) Cod penal, Mutruc Serghei ***** a fost liberat de executarea pedepsei în baza art. 2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

În temeiul alin.(1) art. 85 și art.87 alin.(2) Cod penal, pedeapsa stabilită prin sentința anterioară a Judecătoriei Bălți din 10.03.2016 sub formă de amendă în mărime de 10000 lei s-a dispus de a fi executată de sine stătător.

A fost admisă acțiunea civilă înaintată de partea civilă ***** și s-a încasat de la Mutruc Serghei ***** în beneficiul lui ***** prejudiciul material cauzat prin infracțiune în mărime de 3350 (trei mii trei sute cincizeci) lei, 00 bani.

Pentru a se pronunța cu sentința în cauză instanța de fond a constatat că, Mutruc Serghei ***** la începutul lunii septembrie al anului 2021, urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile, aflându-se pe teritoriul mun. Bălți lângă restaurantul „Vstrecea”, acționând din interes material, după ce s-a întâlnit cu cet. *****, sub pretextul confecționării unui dulap a dobândit de la ultima mijloace bănești în sumă de 3000 lei sub formă de arvună, motivând necesitatea de procurare a materialelor pentru confecționarea mobilei, după care, acționând cu aceeași intenție, la data de 06.09.2021 a dobândit sub același pretext de la cet. ***** mijloace bănești în sumă de 350 lei.

Prin comportamentul dolosiv și viclean Mutruc Serghei ***** a obținut de la cet. ***** mijloace bănești în sumă totală de 3350 lei, cauzându-i astfel un prejudiciu material considerabil.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Mutruc Serghei ***** întrunesc

elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal al RM - escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului actului juridic, încheierea căruia este determinată de comportamentul viclean, care a produs daune considerabile.

Solicitările apelantului:

Nefiind de acord cu sentința în cauză, procurorul în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza în termen a contestat cu apel sentința Judecătoriei Bălți sediul Central din 04 mai 2023, prin care a solicitat admiterea apelului, casarea sentinței în cauză în latura pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia lui Mutruc Serghei ***** în baza art. 190 alin. (1) Cod penal să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, iar în baza art. 85 alin. (1) și 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 10000 lei stabilită prin sentința din 10.03.2016 urmează a fi executată de sine stătător, cu menținerea în rest a sentinței contestate.

În motivarea apelului s-a invocat că, prima instanță examinând cauza penală în procedură generală și în lipsa inculpatului urma în temeiul art. 389 alin. (4) pct. 1) Cod de procedură penală să adopte o sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei ce urmează a fi executată, considerând că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, deoarece potrivit art. 2 alin. (3) încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate, pe când în speța dedusă judecății a fost prezentată cererea de către avocat, fără a fi semnătura inculpatului, ceea ce indică asupra lipsei acordului inculpatului.

Argumentele părților:

În ședința de judecată acuzatorul de stat în persoana procurorului Valentina Gavdiuc a pledat pentru admiterea apelului înaintat, casarea parțială a sentinței contestate în latura pedepsei și adoptarea unei noi hotărâri, prin care Mutruc Serghei ***** să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal al RM, cu stabilirea în baza acestei legi a pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, iar conform art. 85 alin. (1) și art. 87 alin. (2) Cod penal, pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 10000 lei stabilită prin sentința din 10.03.2016 urmează a fi executată de sine stătător, cu menținerea în rest a sentinței primei instanțe.

Subsecvent acuzatorul de stat a menționat că, nu este de acord cu liberarea inculpatului de la executarea pedepsei în temeiul Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea

independenței Republicii Moldova, deoarece cauza a fost examinată în lipsa inculpatului, respectiv, lipsește acordul inculpatului la aplicarea actului de amnistie.

În ședința instanței de apel avocatul Anatolie Janu, acționând în interesele inculpatului Mutruc Serghei *****, a pledat pentru respingerea apelului declarat de acuzatorul de stat ca fiind nefondat și menținerea sentinței contestate.

Inculpatul Mutruc Serghei *****, fiind legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, în ședința de judecată în instanța de apel nu s-a prezentat, fiind anunțat în căutare.

La acest capitol instanța de apel relevă că, prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 15 februarie 2023 în privința inculpatului Mutruc Serghei ***** a fost aplicată măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării pe un termen de 30 de zile, cu anunțarea acestuia în căutare (*f.d.120-121*).

Prin scrisoarea șefului IP Bălți nr. 34/23-3891 din 23.02.2023 se constată că, în privința inculpatului Mutruc Serghei ***** la data de 21.02.2023 a fost pornit duplicatul dosarului de căutare nr. 2022040660 (*f.d.123*), însă pînă la moment nu a fost posibil de stabilit locul aflării inculpatului, la moment fiind întreprinse acțiuni în vederea stabilirii locului aflării și reținerii ultimului.

Astfel, examinând chestiunea privind examinarea cauzei în lipsa inculpatului, în temeiul alin. (6) art. 321 coroborat cu alin. (5) art. 412 Cod de procedură penală, constatând că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, instanța de apel a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Posibilitatea soluționării cauzei în lipsa inculpatului este recunoscută și prin Rezoluția nr. 75 (11) a Consiliului Europei privind criteriile ce trebuie respectate în cazul în care o persoană este judecată în lipsă.

Astfel, în criteriul nr. 9 se statuează că, persoana condamnată în lipsă ar trebui să aibă dreptul de a judeca din nou dacă dovedește faptul că absența sa de la judecata inițială este datorită unor cauze independente de voința sa și că nu a avut posibilitatea de a înștiința instanța. În aceste circumstanțe se reține că nici reglementările internaționale și nici cele interne nu impun admiterea unei cereri de rejudecare în cazul unei persoane condamnate în lipsă, impunându-se verificarea faptului dacă aceasta s-a sustras sau nu de la judecată. A interpreta altfel dispozițiile legale ar însemna a recompensa sustragerea de la soluționarea cauzei și a da posibilitatea condamnatului să se prevaleze de propria sa culpă, legitimând astfel un abuz de drept procesual.

De asemenea se atenționează asupra faptului că, de la regula prezenței inculpatului la soluționarea cauzei se admit și excepții, atunci când asigurarea acestei condiții ar conduce la amânarea nejustificată a procedurii, mai ales dacă inculpatul are o culpă în absența sa.

Instanța de apel reține că, în cazul *Kattan v. România* (21.01.2014), Curtea Europeană a adoptat o decizie de inadmisibilitate, cu respingerea ca vădit nefondată a plângerii privind violarea art. 6 CEDO, întrucât instanța și-a îndeplinit obligația pozitivă de a face demersuri pentru a asigura prezența inculpatului în instanță.

Prin urmare, Curtea a considerat că reclamantul a contribuit în mare măsură la crearea unei situații, în care în mod rezonabil a putut prevedea consecințele comportamentului său – examinarea cauzei în lipsa sa. În ipoteza în care o persoană a avut cunoștință despre desfășurarea judecății și cu toate acestea nu s-a prezentat în fața instanțelor, **este vorba despre o conduită procesuală culpabilă persoanei.**

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal a dispus examinarea cererii de apel declarate de procuror în lipsa inculpatului, fără a fi lezat dreptul la un proces echitabil și dreptul la apărare al inculpatului, ca urmare a faptului că instanța de apel a constatat că inculpatul a renunțat la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, eschivându-se de la judecarea cauzei.

Partea vătămată *****, fiind legal citată, în fața instanței de apel nu s-au prezentat din motive necunoscute.

Ținând cont de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală, Colegiul penal a considerat posibilă examinarea apelului în lipsa părții vătămate.

Aprecierea instanței de apel:

Audiind opiniile participanților la proces, cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 04 mai 2023 este nefondat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 400 alin. (1) Cod de procedură penală, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă non-privativă de libertate.

Prin prisma art. 409 Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces.

În limitele prevederilor arătate în alin.(1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

În acest sens Colegiul penal statuează că, apelul reprezintă o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet în sensul că provoacă un control atât în fapt, cât și în drept numai la

persoana care l-a declarat, la calitatea acesteia în proces și la persoana împotriva căreia este îndreptat de către jurisdicția de al doilea grad asupra hotărârii primei instanțe.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art.101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

Conform art.414 Cod de procedură penală, (1) instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. (2) Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Potrivit art. 415 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul este nefondat.

Aici Colegiul penal conchide că, soluția de respingere a apelului ca nefondat se adoptă însă numai după examinarea sub toate aspectele a hotărârii pronunțate de prima instanță, dacă se ajunge la concluzia că hotărârea este legală și întemeiată.

Cu titlu preliminar Colegiul penal evidențiază că, cauza penală de învinuire a lui Mutruc Serghei ***** în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 190 alin. (1) Cod penal a fost examinată în procedură generală, în lipsa inculpatului, care a fost anunțat în căutare prin încheierea Judecătoriei Bălți sediul Central din 15 februarie 2023.

Aici Colegiul penal remarcă că, prima instanță ținând cont de prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală corect a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, în absența inculpatului. Ori, Curtea Europeană a decis în mod constant în jurisprudența sa că, posibilitatea pe care trebuie s-o aibă „acuzatul” de a lua parte la ședința de judecată decurge din obiectul și scopul ansamblului dispozițiilor art. 6 din Convenție, deoarece lit. c), d) și e) ale par. 3 ale aceluiași text recunosc „oricărui acuzat” dreptul „de a se apăra el însuși”, „de a interoga sau de a face să fie interogați martorii”, „de a fi asistat gratuit de un interpret, dacă nu înțelege sau nu vorbește limba utilizată în ședința de judecată”,

toate acestea fiind de neconceput fără prezenta sa. Deaceia, legislatorul este obligat să ia măsuri de „descurajare” a absențelor nejustificate. O situație specială din punctul de vedere al respectării principiului contradictorialității este aceea a absenței acuzatului de la proces sau, altfel spus, posibilitatea judecării în lipsă a unui acuzat care se sustrage de la judecată, prin raportare la exigențele art. 6 din Convenție. *Spre exemplu*, pe cazul *Mihaes v. Franța* (25.05.1998) cu privire la inadmisibilitatea unui recurs în casație pentru motive legate de sustragerea voluntară a reclamantei de la judecată într-o cauză penală, fosta Comisie a considerat că aceasta nu constituie nici o limitare disproporționată a dreptului la un tribunal și nici a dreptului la un proces echitabil, deoarece, în speță, reclamanta a refuzat să fie prezentă, în persoană, în fața instanțelor de fond, ceea ce semnifică renunțarea la însuși dreptul de a participa la ședințele de judecată ale jurisdicțiilor care au pronunțat hotărârea. În aceste condiții Comisia a considerat că reclamanta, prin propria sa voință și în mod neechivoc, a renunțat la dreptul de a fi ascultată de tribunal și la dreptul de a se apăra în proces.

Rezumând cele menționate se constată că, pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond, cât și în ordine de apel, s-au întreprins toate măsurile de asigurare a prezenței inculpatului Mutruc Serghei ***** în ședința de judecată, însă acestea nu s-au soldat cu rezultate pozitive, în temeiul alin. (6) art. 321 Cod de procedură penală, constatând că inculpatul se eschivează de la instanța de judecată, prima instanță întemeiat a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

În continuare Colegiul penal remarcă că, potrivit textului apelului înaintat rezultă că procurorul în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza este de acord cu starea de fapt stabilită de instanța de fond, cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului Mutruc Serghei *****, precum și cu pedeapsa stabilită, însă nu este de acord cu sentința contestată în latura liberării inculpatului de la executarea pedepsei în temeiul art. 2 din Legea nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, considerând imposibilă aplicarea față de inculpat a actului de amnistie.

Nici partea apărării nu a atacat sentința în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului Mutruc Serghei *****, motiv pentru care instanța de apel nu purcede la judecarea fondului cauzei, dar se v-a expune doar în latura liberării inculpatului de la executarea pedepsei stabilite în temeiul actului de amnistie.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că instanța de fond a dat o apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere a utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de Lege, încadrând just acțiunile lui Mutruc Serghei ***** în baza prevederilor art. 190 alin. (1) Cod penal al RM.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de apel le însușește, fapt ce vine în corespundere cu

jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61*), cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În continuare, reieșind din conținutul apelului formulat și argumentele participanților la proces Colegiul penal conchide că, instanța de fond în mod întemeiat a dispus liberarea lui Mutruc Serghei ***** de executarea pedepsei stabilite prin sentința contestată în baza art. 2 al Legii nr. 243 din 24.12.2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, or, potrivit art. 1 alin. (1) din Legea citată, prezenta lege se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate, precum și persoanelor condamnate, care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, al perioadei de probațiune sau al termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă persoanele respective cad sub incidența prevederilor art.2–5, 7, 8.

În conformitate cu art. 2 alin. (1) din Legea enunțată, procesele penale în privința infracțiunilor săvârșite până la adoptarea prezentei legi, pentru care Codul penal nr.985/2002 prevede drept pedeapsă principală maximă o pedeapsă nu mai aspră decât pedeapsa cu închisoare pe un termen de 7 ani, încetează la faza de urmărire penală sau la cea de judecare a cauzei, cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.

Art. 2 alin. (3) din Legea menționată stipulează că, încetarea procesului penal conform alin.(1) și (2) are loc cu acordul scris al persoanei bănuite, învinuite sau inculpate.

În același timp, Colegiul penal relevă că norma prevăzută la alin. (4) al aceluiași articol prevede că, în privința persoanei care refuză încetarea procesului penal, conform alin.(1)–(3) din prezentul articol, instanța de judecată, la pronunțarea sentinței, **poate hotărî încetarea procesului penal dacă**, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată, inculpatul întrunește criteriile stabilite la art.1 și nu cade sub incidența art.6.

Din interpretarea *ad litteram* a prevederilor legale citate supra, Colegiul penal constată că Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova prevede două situații distincte de aplicare a actului amnistiei, și anume: i) încetarea procesului penal la etapa ședinței preliminare în situația în care există acordul scris al inculpatului; ii) liberarea inculpatului de la executarea pedepsei stabilite prin

sentința de condamnare, în situația în care inculpatul refuză încetarea procesului penal.

În acest context Colegiul penal statuează că, înlăturarea răspunderii penale nu este identică cu înlăturarea pedepsei, dat fiind faptul că prima presupune o scutire a persoanei care a săvârșit o infracțiune de obligația de a suporta sancțiunea prevăzută de norma de incriminare, iar a doua presupune scutirea persoanei de executarea pedepsei stabilite prin sentința de condamnare (adică, doar după recunoașterea vinovăției și stabilirea pedepsei). Deci, înlăturarea răspunderii poate fi efectuată doar prin încetarea procesului (este alogică înlăturarea răspunderii penale prin recunoașterea ca vinovată și liberarea de executarea pedepsei, deoarece răspunderea penală a intervenit și a fost aplicată), iar înlăturarea pedepsei poate fi realizată doar prin sentință de condamnare (cu stabilirea pedepsei), cu liberarea de executare a pedepsei.

Soluția încetării procesului penal în ședință de judecată are semnificația absolvirii inculpatului de răspundere penală și de pedeapsă pentru temeiuri nereabilitatoare, iar în unele cazuri și pentru temeiuri de reabilitare.

Astfel, absoluțiunea este o soluție a instanței de judecată prin care cel acuzat se scutește de răspundere penală în cazurile când tragerea la răspundere penală este împiedicată de anumite circumstanțe prevăzute de lege sau se dispune înlocuirea acestora cu alte modalități de răspundere (de exemplu cu cea contravențională). Încetarea procesului penal în faza judecării cauzei în prima instanță constituie o soluție determinată de inoportunitatea atingerii scopului procedurii în cauză, de regulă, fără a se pronunța asupra vinovăției sau nevinovăției inculpatului.

Așadar, instanța de judecată poate dispune încetarea procesului (chiar și în cadrul ședinței preliminare) din motivul intervenirii amnistiei și această posibilitate nu contravine prezumției vinovăției dacă persoana care a săvârșit o infracțiune a cărei răspundere penală urmează să fie înlăturată renunță la dreptul său de a-i fi dovedită vinovăția prin depunerea cererii de aplicare a amnistiei (ceea ce nu a fost realizat în cazul dat).

Sub un alt aspect, Colegiul penal notează că în cazurile în care inculpatul nu manifestă, direct sau indirect, acordul la aplicarea amnistiei (refuză să manifeste acordul; solicită achitarea sa; solicită încetarea procesului pe un alt temei decât amnistia; **se eschivează de la prezentarea în ședință și examinarea cauzei are loc în lipsa sa**), instanța de judecată urmează să examineze probele cu emiterea unei sentințe. Această sentință poate fi sentință de achitare, sentință de încetare (pe alt temei decât amnistia) sau **sentință de condamnare cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea pedepsei**.

Reiterăm că, intervenirea amnistiei constituie atât temei de încetare a procesului, cât și temei de liberare de executare a pedepsei (sentință de condamnare).

Astfel, reieșind din natura juridică a sentinței de încetare (pe temei de nereabilitare) și natura juridică a sentinței de condamnare cu liberarea de executare a pedepsei, din natura juridică a noțiunii „răspundere penală”, din consecințele și modalitatea înlăturării răspunderii penale, din diferența înlăturării răspunderii penale și înlăturării pedepsei penale, urmează a fi rezumate următoarele:

1) în cazul în care inculpatul consimte în mod expres aplicarea amnistiei, atunci urmează a fi emisă o sentință de încetare din motivul intervenirii amnistiei;

2) în cazul în care inculpatul refuză sau lipsește un acord expres (această situație trebuie tratată ca refuz de aplicare a amnistiei), atunci urmează a fi cercetate probele cu emiterea, după caz, a unei sentințe de achitare (dacă se constată temeiurile de achitare) sau a unei sentințe de încetare (dacă există alte temeiuri decât amnistia), sau a unei sentințe de condamnare, cu stabilirea pedepsei și liberarea de executarea pedepsei.

Din cele constatate supra Colegiul penal statuează că, motivele invocate de către acuzare în cererea de apel nu și-au găsit confirmare la judecarea cauzei, or, instanța de fond constatând că inculpatul Mutruc Serghei ***** se eschivează de la examinarea cauzei în fond corect a dispus examinarea cauzei în procedură generală, soluționând chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) pct. 1)-5) Cod de procedură penală, iar în rezultat adoptând o sentință de condamnare, cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea pedepsei.

Mai mult ca atât, Colegiul penal scoate în evidență că dreptul instanței de a examina din oficiu chestiunea privind liberarea inculpatului de la executarea pedepsei stabilite prin sentința de condamnare este expres prevăzut atât la art. 385 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, cât și la art. 2 alin. (4) din Legea privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021, în vigoare din 31.12.2021.

Astfel, instanța de apel concluzionează că lipsa inculpatului Mutruc Serghei ***** la examinarea cauzei în fond, precum și lipsa acordului acestuia la aplicarea actului de amnistie nu constituie un impediment pentru aplicarea acestei legi.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea ca fiind nefondat a apelului procurorului în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 04 mai 2023, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.415 alin.(1) pct.1) lit. c), art.art.417-418 Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E :

Apelul procurorului în Procuratura mun. Bălți Rodica Buza declarat împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 04 mai 2023 în cauza penală privind

condamnarea lui Mutruc Serghei ***** se respinge ca nefondat, cu menținerea respectivei sentințe fără modificări.

Decizia este susceptibilă de a fi pusă în executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 de zile de la data pronunțării ei.

Dispozitivul deciziei adoptat și pronunțat public la 26.09.2023.

Decizia motivată pronunțată public și înmănată părților la 24.10.2023 ora 12⁰⁰.

Președintele de ședință, judecătorul:
Scutelnic

Gheorghe

Judecătorii:
Pușcaș

Viorel

Oleg Moraru